

af Alderdomsforsørgelse. Det er netop den Tanke, der fremtræder her, men det viser sig ganske sikkert senere, at de Herrer, saavidt man kan forstaa, vilde udføre denne Tanke paa en noget anden Maade ved nemlig at lade Statens Subvention fremkomme som Tilskud til de mindre Organismers egen Udvikling. (Th. Nielsen: Det er Hovedsagen). Det ærede Medlem siger, at det er Hovedsagen, men det er det, som jeg siger, er den umulige Hovedsag, dette at lade Staten saaledes være afhængig af de Bestemmelser, der træffes af Kommunerne. At man i Lovudkastet ikke har været blind for Betydningen af en Samvirken med Kommuner og Arbejdsgivere paa dette Punkt, derom bærer Lovudkastets § 7 tilstrækkelig Vidnesbyrd, men faktisk er det, at en Alderdomsforsørgelsesanstalt, som ikke blot med Hensyn til Administrationsudgifter, men ogsaa i andre Henseender, vil kræve Subvention fra Staten og Tilskud til det Oppærede, er Tanken i Betænkningen af 1832 saavel som i dette Forslag. Der er derimod fremkommen enkelte andre Indvendinger, med Hensyn til hvilke jeg erkjender, at de ere fuldt berettigede idetmindste som Indvendinger, og der er maasse endogaa overveienende Grunde, der tale for, at der foretages dermed stemmende Forandringer i Lovforslaget. Jeg sigter der ved baade til det, som min ærede Ven for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos) og flere Andre have berørt nemlig Indbetalingsmaaden, Nødvendigheden af saaledes paa Forhaand for hele sit Liv eller i ethvert Fald for det halve at bestemme Indskudenes Størrelse; ogsaa jeg tror, at det ingenlunde er praktisk. Men dernæst kan jeg ikke negte, efter at have hørt opmærksom paa Forhandlingerne i alle disse Dage, at jeg maa samstemme med dem, der mene, at Lovforslaget ikke bør have en Begrænsning med Hensyn til dem, der kunde drage Fordel af det, som det gaar ud paa. Jeg er enig i, hvad det ærede Medlem fra Odense Amts 4de Valgkreds igaar saa morsomt udvillede, at det vilde være meget forsængeligt, om man vilde stole paa Folks gode Villie, at de vilde holde sig borte fra en saadan Anstalt, hvor de ikke havde Noget at gjøre, og hvor de kunde sige sig selv, at der ikke var Noget for dem. Det tror jeg ogsaa, han har Hiet i. Det har aabenbart heller ikke været det, som den høitærede Finansminister væsentlig har stølet paa; men jeg tror, at den Garanti imod, at de Klasser, som man ikke havde tiltænkt denne Hjælp, skulde bemægtige sig denne Udgang, ikke kan fuldkommen søges i det, hvori man har søgt det, nemlig, at Livrenten kun

er saa ringe. Det forekommer mig, at der i den Henseende maa findes en Grændse. Der er noget sandt i det, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Salbe-Hansen) sagde, enten maatte Alderdomsforsørgelseskasen være uden Statsstilskud, eller vil man give Statsstilskud, maa man sørge for, at det kommer den Klasse til Gode, som det er Meningen at hjælpe. At dette er forbunden med ganske overordentlige Banfæligheder, er Noget, som Ingen kan være blind for, og jeg tror, at den Maade, hvorpaa man vil forsøge en Begrænsning, og som ogsaa blev antydet her, nemlig ved at fordre et vist Lavmaal af Indtægt, for at man kan blive Medlem, er uheldig. Den vilde ganske vist ikke komme til at fremtræde her paa en saauheldig Maade, som den gjorde i det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i Forening med en hel Del Andre indbragte i 1874—75, det saakaldte Benstreforslag. Jeg tillod mig den Gang netop at fremhæve, at dette Lavmaal saa langt fra vilde kunne kaldes en Spore til Arbejde, at det langt snarere var en Spore til Dovenskab. Det fremtraadte i dette Forslag paa en yderst grel Maade, idet der kun fordredes et vist Lavmaal og Indtægt udenfor den Livrente, man kunde faae, hvilken Livrente iøvrigt kunde være af ubegrænset Størrelse. Herved kunde der fremkomme de største Banfæligheder (Afbrydelse). Ja, senere er der maasse indført saadanne Grændser, men ikke som Forslaget oprindeligt forelaa. Her vilde det ikke komme til at fremtræde paa en saadan Maade, men det forekommer mig dog, at en lignende eller den samme Indvending vilde kunne gøres gjældende her. At ville opstille Begrænsningen positivt, saaledes som det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) foresøgte, tror jeg ogsaa, som den høitærede Finansminister bemærkede, vilde føre til den Ulempe, at der vilde blive udelukket en Mængde, som vilde være lige saa berettiget, som mange Andre. Iøvrigt sympathiserer jeg meget med det ærede Medlem og blandt Andet ogsaa med Hensyn til hans Indvending imod dette, at Staten saaledes blev afhængig af, hvad de underordnede Kredse bestemte med Hensyn til, hvad den skulde udbetale, og i og for sig er jeg ogsaa enig med ham i Hovedsagen paa dette Punkt, men jeg tror snarere, at det vilde være rigtigt, om man vilde gjøre Forsøg paa at give Begrænsningen, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde: negativt. Jeg vil ikke i dette Dieblit paatage mig at opstille nogen Grændse; den bedste af alle, jeg endnu har set, er og bliver